

194

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lipca 1966 r.

w sprawie zadań i organizacji pracy rzeczników patentowych, wpisu na listę rzeczników patentowych oraz zasad ich wynagradzania.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 21 kwietnia 1966 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 14, poz. 86) zarządza się w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, co następuje:

§ 1. Rzecznik patentowy powołany jest do wykonywania zadań określonych w art. 3 ustawy z dnia 21 kwietnia 1966 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 14, poz. 86), zwanej dalej „ustawą”. Do zadań rzecznika patentowego należą w szczególności:

- 1) inicjowanie organizowania i prowadzenia prac, mających na celu śledzenie najnowszych osiągnięć i kierunków rozwoju światowej techniki w określonej dziedzinie na podstawie krajowych i zagranicznych opisów patentowych oraz literatury naukowo-technicznej,
- 2) inicjowanie organizowania i prowadzenia badania nowości wynalazków i wzorów użytkowych, których opisy zostały wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, oraz zgłaszania podniesionych w wyniku badań zastrzeżeń i sprzeciwów,
- 3) inicjowanie organizowania prac, mających na celu wykrywanie rozwiązań posiadających cechy wynalazku lub wzoru użytkowego i zabezpieczenie we właściwym czasie praw pierwszeństwa do tych rozwiązań,
- 4) zapobieganie ujawnianiu istoty nowych rozwiązań technicznych przed zgłoszeniem tych rozwiązań do opatentowania lub zarejestrowania w Urzędzie Patentowym,
- 5) opracowywanie — w miarę potrzeby przy udziale twórców projektów wynalazczych — dokumentacji związanej ze zgłaszaniem w Urzędzie Patentowym wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych, a także wykonywanie czynności związanych z zastępowaniem uspołecznionych zakładów pracy oraz osób fizycznych i prawnych w zakresie przewidzianym obowiązującymi przepisami,
- 6) stawianie wniosków co do zgłaszania wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych do opatentowania lub do zarejestrowania za granicą oraz czuwanie nad terminowym załatwianiem wszystkich czynności związanych z uzyskiwaniem i utrzymywaniem za granicą praw ochronnych,
- 7) inicjowanie organizowania prac mających na celu ujawnienie faktów naruszania uzyskanych przez uspołecznione zakłady pracy za granicą patentów i praw z rejestracji wzorów i znaków towarowych oraz opracowywanie wniosków co do sposobu likwidacji tych naruszeń,
- 8) inicjowanie organizowania prac związanych z prowadzeniem badań patentowych w zakresie nienaruszania obcych praw ochronnych przy podejmowaniu decyzji w sprawach produkcji i dostaw eksportowych albo

w sprawach zawarcia umów licencyjnych dla celów eksportowych na prawo stosowania polskich wynalazków (wzorów użytkowych) za granicą,

- 9) udzielanie fachowej pomocy twórcom pracowniczych projektów wynalazczych w zakresie ochrony ich interesów,
- 10) występowanie przed Urzędem Patentowym, Komisjami: Odwoławczą i Rozjemczą przy Urzędzie Patentowym oraz przed innymi organami państwowymi.

§ 2. Rzecznik patentowy poza czynnościami wykonywanymi na rzecz uspołecznionego zakładu pracy, w którym jest zatrudniony, wykonuje na polecenie kierownika zakładu pracy swoje czynności na rzecz innych uspołeczniionych zakładów pracy oraz osób fizycznych i prawnych w następujących wypadkach:

- 1) na rzecz zakładów pracy podległych zakładowi zatrudniającemu danego rzecznika patentowego,
- 2) na rzecz twórców pracowniczych projektów wynalazczych i niepracowniczych projektów wynalazczych, zgłoszonych do stosowania na zasadach pracowniczych projektów wynalazczych, jeżeli wspomniane projekty zostały zgłoszone w zakładzie pracy zatrudniającym danego rzecznika patentowego lub w podległych temu zakładowi innych zakładach pracy,
- 3) na rzecz innych uspołeczniionych zakładów oraz na rzecz twórców projektów wynalazczych zgłoszonych w tych zakładach w zakresie określonym w pkt 2, o ile według oceny kierownika zakładu pracy, w którym dany rzecznik patentowy jest zatrudniony, zamierzone czynności dotyczą spraw odpowiadających tematycznie zakresowi zadan tego zakładu pracy i mają charakter doraźny,
- 4) na rzecz innych uspołeczniionych zakładów pracy oraz osób fizycznych i prawnych w wypadkach określonych w art. 11 i 13 ustawy.

§ 3. W sprawach omówionych w § 2 zachodzi bezpośredni stosunek prawny na zasadzie odpłatności tylko pomiędzy zakładem pracy zatrudniającym rzecznika patentowego a zakładem pracy lub osobą fizyczną albo prawną, na rzecz których są wykonywane czynności rzecznika patentowego.

§ 4. Uspołecznione zakłady pracy mogą korzystać z usług rzeczników patentowych innych uspołeczniionych zakładów pracy zatrudniających tych rzeczników w wypadkach i na warunkach określonych w § 2 pkt 3 i 4 oraz § 3.

§ 5. 1. Rzecznik patentowy zastępuje w swoim zakresie działania uspołeczniiony zakład pracy, w którym jest zatrudniony, lub podległy temu zakładowi inny zakład pracy (§ 2 pkt 1) na podstawie pełnomocnictwa wystawionego przez zakład pracy, w którym jest zatrudniony.

2. W wypadkach określonych w § 2 pkt 2, 3 i 4 rzecznik patentowy wykonuje czynności zastępstwa na podstawie pełnomocnictwa, wymienionego w ust. 1, do którego powinno być dołączone w poświadczonym odpisie pełnomocnictwo udzielone zakładowi pracy, zatrudniającemu rzecznika, przez zastępowany zakład pracy lub osobę fizyczną albo prawną.

§ 6. Prezes Urzędu Patentowego może wydawać instrukcje w sprawach form działalności rzeczników patentowych oraz może kontrolować przestrzeganie tych instrukcji.

§ 7. 1. Ministrowie (przewodniczący prezydów wojewódzkich rad narodowych) ustalają w porozumieniu z Prezesem Urzędu Patentowego te spośród podległych im uspołeczniionych zakładów pracy, w których ze względu na charakter prac w zakresie wynalazczości, ochrony własności przemysłowej oraz eksportu powinny być utworzone stanowiska rzeczników patentowych.

2. Stanowiska rzeczników patentowych powinny być tworzone w komórkach organizacyjnych do spraw wynalazczości, technologicznych, konstrukcyjnych itp. zakładów pracy, o których mowa w ust. 1; gdy zakład pracy zatrudnia trzech lub więcej rzeczników patentowych, powinna być utworzona odpowiednia komórka organizacyjna. W zakładach pracy, w których ze względu na rozmiar prac w zakresie wynalazczości nie jest celowe tworzenie stanowiska rzecznika patentowego, ministrowie (przewodniczący prezydów wojewódzkich rad narodowych) zapewnią prowadzenie spraw w zakresie określonym w art. 3 ustawy przez rzeczników patentowych jednostek nadrzędnych lub innych zakładów pracy.

§ 8. 1. Działalność rzeczników patentowych w zakresie spraw związanych ze zgłaszaniem wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych do opatentowania lub zarejestrowania w Polsce przez osoby prawne i fizyczne mające siedzibę lub zamieszkanie za granicą normują przepisy wydane na podstawie art. 13 ustawy.

2. Czynności rzeczników patentowych w zakresie spraw związanych ze zgłaszaniem wynalazków, wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych do opatentowania (zarejestrowania) za granicą przez osoby prawne i fizyczne mające siedzibę lub zamieszkanie w Polsce — wykonuje upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego przedsiębiorstwo handlu zagranicznego.

3. Czynności rzeczników patentowych w zakresie spraw związanych ze zgłaszaniem znaków towarowych do zarejestrowania za granicą przez osoby prawne i fizyczne mające siedzibę lub zamieszkanie w Polsce — wykonują upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.

4. Przepisy rozporządzenia mają odpowiednie zastosowanie do rzeczników patentowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.

§ 9. Osoba wpisana na listę rzeczników patentowych ma prawo do tytułu rzecznika patentowego.

§ 10. Prezes Urzędu Patentowego na wniosek kierownika uspołeczniionego zakładu pracy zatrudniającego pracownika, który odpowiada warunkom ustawy, wydaje decyzję o wpisaniu tego pracownika na listę rzeczników patentowych.

§ 11. Prezes Urzędu Patentowego ustala wzór i sposób prowadzenia listy rzeczników patentowych, jak również wzór świadectwa o dokonaniu wpisu na listę rzeczników patentowych (art. 5 ustawy).

§ 12. 1. O rozwiązaniu stosunku pracy z rzecznikiem patentowym z przyczyn, uzasadniających w myśl art. 6 ustawy skreślenie jego z listy rzeczników patentowych albo — w myśl art. 9 ustawy — zawieszenie prawa wykonywania czynności rzecznika patentowego, kierownik uspołeczniionego zakładu pracy obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić pisemnie Urząd Patentowy i właściwe ministerstwo (prezy-

dium wojewódzkiej rady narodowej), załączając uwierzytelnione przez ten zakład pracy odpisy właściwych dokumentów.

2. W wypadku przewidzianym w art. 9 ustawy Prezes Urzędu Patentowego wydaje decyzję o zawieszeniu prawa do wykonywania czynności rzecznika patentowego; o decyzji tej dokonuje się wzmianki w liście rzeczników patentowych.

3. Rzecznik skreślony z listy rzeczników patentowych obowiązany jest zwrócić kierownikowi uspołecznionego zakładu pracy świadectwo o dokonaniu wpisu na listę rzeczników patentowych w ciągu 7 dni od daty otrzymania decyzji o skreśleniu z listy rzeczników patentowych. W wypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy, termin ten liczy się odpowiednio od daty, w której wymieniona w tym przepisie decyzja stała się ostateczną. Kierownik uspołecznionego zakładu pracy przekazuje to świadectwo Urzędowi Patentowemu.

§ 13. Rzecznik patentowy przed wpisem na listę rzeczników składa przed Prezesem Urzędu Patentowego przyrzeczenie treści następującej:

„Przyrzekam uroczyście w swojej pracy rzecznika patentowego przyczyniać się do ochrony i umocnienia porządku prawnego Państwa Ludowego, obowiązki rzecznika patentowego wypełniać gorliwie, sumiennie i zgodnie z przepisami prawa, dochować tajemnicy zawodowej, a w postępowaniu swoim kierować się zasadami godności, uczciwości i sprawiedliwości społecznej”.

§ 14. Prezes Urzędu Patentowego może w drodze wyjątku zwolnić kandydata na rzecznika patentowego od obowiązku posiadania:

- 1) warunków określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy w wypadku, gdy kandydat wykazał się wykształceniem średnim technicznym lub ekonomicznym oraz nie mniej niż pięcioletnią pracą w zawodzie, związaną z tym wykształceniem, i kilkuletnią praktyką w dziedzinie wynalazczości i ochrony patentowej oraz ukończył szkolenie na rzecznika patentowego, uznane przez Urząd Patentowy,
- 2) warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy, gdy kandydat spełnia warunki, określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy, lecz odbył mniej niż pięcioletnią pracę w zawodzie, związaną z posiadanym wykształceniem, natomiast wykaże się kilkuletnią praktyką w dziedzinie wynalazczości i ochrony patentowej.

§ 15. 1. Wynagrodzenie rzeczników patentowych ustala się w wysokości wynagrodzenia przysługującego pracownikom służby technicznej i ekonomicznej według zasad określonych przez Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Prezesem Urzędu Patentowego.

2. Rzecznicy patentowi mają prawo do dodatków, premii, nagród i innych świadczeń, wynikających z układów zbiorowych pracy lub innych obowiązujących przepisów, dotyczących pracowników zatrudnionych na stanowiskach określonych w ust. 1.

3. W państwowych jednostkach organizacyjnych, w których obowiązuje system premiowania pracowników umysłowych, kryteria i zasady wypłaty premii dla rzeczników patentowych określi Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych oraz Prezesem Urzędu Patentowego.

§ 16. 1. Ministrowie (przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych) mogą wydać w porozumieniu z Prezesem Urzędu Patentowego zarządzenia regulujące w sposób bardziej szczegółowy sprawy unormowane w rozporządzeniu; w sprawach dotyczących wynagrodzeń zarządzenia te są wydawane ponadto w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

2. Szczegółową organizację pracy, obowiązki i zasady wynagradzania rzeczników patentowych wykonujących czynności określone w § 8 ust. 1 ustali Prezydium Polskiej Izby Handlu Zagranicznego za zgodą Ministra Handlu Zagranicznego, wyrażoną w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesem Urzędu Patentowego.

3. Szczegółową organizację pracy, obowiązki i zasady wynagradzania rzeczników patentowych wykonujących czynności określone w § 8 ust. 1 i 2, a zatrudnionych w przedsiębiorstwie upoważnionym przez Ministra Handlu Zagranicznego, ustala Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesem Urzędu Patentowego.

§ 17. Osoba zatrudniona dotychczas w charakterze rzecznika patentowego w uspołecznionym zakładzie pracy, która do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nabyła w związku z zatrudnieniem w tym zakładzie prawo do wynagrodzenia wyższego aniżeli określone w trybie przewidzianym w § 15, zachowuje za zgodą Prezesa Urzędu Patentowego wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

§ 18. 1. Pierwszego ustalenia zakładów pracy, o których mowa w § 7 ust. 1, dokonają ministrowie (przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych) w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Właściwi ministrowie (przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych) ustalą w porozumieniu z Prezesem Urzędu Patentowego w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia harmonogramy przewidujące obsadzenie najpóźniej do końca 1970 r. wszystkich stanowisk rzeczników patentowych, o których mowa w § 7 ust. 1, zgodnie z planem rozmieszczenia sieci rzeczników patentowych w resortach, zawartym w załączniku do rozporządzenia.

§ 19. 1. Minister Szkolnictwa Wyższego wyda w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia odpowiednie zarządzenie wprowadzające do programów wszystkich wyższych uczelni technicznych oraz wydziałów prawa niektórych uniwersytetów tematykę z zakresu prawa wynalazczego i ochrony patentowej.

2. Minister Oświaty wyda w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia odpowiednie zarządzenie wprowadzające do programów średnich szkół technicznych tematy z zakresu prawa wynalazczego i ochrony patentowej.

§ 20. Zadania rzeczników patentowych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz organizację ich pracy określi Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Prezesem Urzędu Patentowego.

§ 21. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym wydanie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesem Urzędu Patentowego zarządzeń, dostosowujących przepisy rozporządzenia do szczególnych warunków w jednostkach spółdzielczych.

§ 22. Przepisy rozporządzenia dotyczące:

- 1) ministrów — stosuje się odpowiednio do przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcję naczelnych organów administracji państwowej oraz do kierowników urzędów centralnych,
- 2) prezydiów wojewódzkich rad narodowych i przewodniczących tych prezydiów — stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z wojewódzaw oraz przewodniczących tych prezydiów.

§ 23. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, zainteresowanym ministrom, Prezesowi Urzędu Patentowego oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1966 r. (poz. 194).

PLAN ROZMIESZCZENIA SIĘCI RZECZNIKÓW PATENTOWYCH W RESORTACH DO ROKU 1970

Lp.	Resorty i inne działy administracji	Planowana liczba w 1970 r.
1	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego	600
2	Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	250
3	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	200
4	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki	150
5	Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego	100
6	Ministerstwo Handlu Zagranicznego	200
7	Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu	60
8	Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	100
9	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	100
10	Ministerstwo Komunikacji	25
11	Prezydja wojewódzkich rad narodowych	150
12	Polska Akademia Nauk	15
13	Pozostałe	50
R a z e m:		2000